

inconcinnitas, atis. *subs. f.* ETYM *inconcinnus*. [FREQ minima 3^{indicia} **0,18** /d.c.m.] ¶
a *harmoniae defectus et concordiae, ineptia uel neglectus in dispositione, praesertim sententiarum - falta de armonía y equilibrio, la tosquedad o desaliño en la disposición, especialmente de la frase* [HYPER *incongruentia ANT concinnitas*^{a1}] 125 APUL Plat 2.4. *neque enim posse cum bonitate congruere, quae a semetipsa tot modis discrepet et non solum disparilitatem, sed etiam inconcinnitatem prae se gerat.* 198-204 TERT Adu Hermog 41. *Plane, si huc et illuc, aut in alterum magis proclinarer, tunc inconcinnitatis et inaequalitatis, et turbulentiae denotari mereretur.*

b GRAM *uitium in usu linguae soloecismo uel barbarismo simile - defecto o vicio en el uso del lenguaje, próximo al solecismo o barbarismo* [HYPER *incongruitas SIM concinna transgressio*] 📖 PRISC Gramm 111. *inconcinnitas literarum uel syllabarum uel eis accidentium in singulis dictionibus facit barbarismum. ... in dictionum ordinatione disceptamus rationem contextus, utrum recta sit an non. Nam si incongrua sit, soloecismum faciet, quasi elementis orationis inconcinne coeuntibus.*